

Bir Sorunun Cevabı

Soru: Bugün, Etiyopyalı yetkililer, Somali'deki kuvvetlerini bu yılın sonunda geri çekme kararı aldıklarını açıkladılar. Bu açıklama, son aylarda Aden Körfezi ile Somali sahilleri açıklarında korsan eylemlerinin dikkat çekici bir şekilde artması üzerine gelmiştir. Nitekim bu eylemler, bir milyon varil petrol taşıyan Suudi bandıralı bir tankerin kaçırılmasıyla taçlanarak son günlerde daha dikkat çekici bir şekilde artmıştır. Diğer taraftan medya organları, 16.11.2008 günü, Somali'nin geçici Başbakanı Yûsuf Abdullah'ın; Mücahit Gençler Hareketi, ülkenin çoğunluğuna hakim oldu ve başkent Mogadişu'ya ulaşmak üzeredir şeklindeki açıklamasını naklettiler. Etiyopya ise, Somali'de kalmaktan ve orada korkunç kayıplar vermekten yakınmaktadır. Nitekim haber ajansları, 18.11.2008 günü, Adis Ababa'da düzenlenen "İGAD" devletleri dışişleri bakanlarının kongre kutlamalarında Etiyopya Dışişleri Bakanı'nın şu açıklamasını yayınladılar: "Açık bir şekilde tekrar vurgulamak isterim ki Etiyopya kuvvetleri, belirsiz bir tarihe kadar ağır sorumluluklar taşımayı sürdürmeye hazır değildir ve önemli olan böylesi zor bir zamanda Somalili liderlere doğru mesajın ulaşmasıdır."

O halde bu, Amerika'nın kendi adına savaşmaları için görevlendirdiği ajanlarının hezîmete uğradıklarını ve daha fazla direnecek dermanlarının kalmadığını mı gösterir? Ayrıca 26.10.2008 günü imzalanan Cibuti Anlaşması diye bilinen anlaşmanın bu meseledeki rolü nedir? Son olarak her ne olursa olsun bu tür grupların yalnız başına teknik ve askerî açıdan böylesi düzenli eylemler yapması mümkün müdür, yoksa arkasında büyük devletler mi vardır?

Cevap:

Korsan eylemlerinin son zamanlarda dikkat çekici bir şekilde arttığı doğrudur. Bu meselenin incelenmesi sonucunda aşağıdaki hususlar mülâhaza edilir:

1. Kaçırılan gemilerin geneli ya Avrupa yada diğer devletlerin gemisi olup aralarında Amerikan gemisi bulunmamaktadır. Amerikalılar ise, müdahale etmeksizin olan bitene seyirci kalmaktadır. Nitekim haber ajansları, 17.11.2008 tarihinde, Amerikan CENTCOM (Merkez Kuvvetler Komutanlığı) Komutanı Amiral "Mike Mullen"ın; rehinelere olmasından dolayı herhangi askerî bir operasyonun yapılmasının zor olacağı ve korsanların hepsinin de oldukça iyi eğitildikleri şeklinde bir açıklamasını naklettiler. Beşinci Filo Komutanı Jean Campbell ise, 18.11.2008 tarihinde, BBC Radyosu'na yaptığı açıklamada şöyle demiştir: "Her yerde bulunmaya güç yetiremiyoruz... Bununla birlikte her türlü önleyici tedbirlerin alınmasını da teşvik ediyoruz." Yine 19.11.2008 günü "el-Arabiyye" televizyon kanalının naklettiği başka bir açıklamasında ise, bunların askerî eylemler olmayıp âdi suç eylemleri olmasından dolayı olaya müdahale etmeye niyetlerinin olmadığını ifâde etmiştir. BBC Radyosu'nun internet sitesi ise, 20.11.2008 günü, Beyaz Saray Sözcüsü Jeff Morrill'in; dünyanın tüm deniz kuvvetleri oraya konuşlanmış olsa bile bu sorun çözülmez şeklindeki açıklamasına yer vermiştir.

2. Aden Körfezi ile Somali sahilleri açıklarındaki yabancı gemilerin sayısı yoğun şekilde artmıştır. Zira orada Beşinci Amerikan Donanması, geçen ay 09.10.2008'de bu bölgeye deniz gücü gönderme kararı alan NATO gemileri ve bu ayın onunda, görevi Kızıldeniz'in güneyindeki deniz geçitlerini korsanlardan korumak olup karargahının da İngiltere'nin Nortwood eyaletinde olacağı bir İngiliz Amirali komutanlığı öncülüğünde Yona Atlanta denilen bir deniz gücü ile hava gücü konuşlandırma kararı alan Avrupa Birliği'ne bağlı savaş gemileri bulunmaktadır. Nitekim bu kararın üzerine, Somali sahilleri açığına yedi adet Avrupa savaş gemisi gönderilmiş ve daha önce de yaklaşık 12 ilâ 15 savaş gemisinden oluşan Anti Terörizm Deniz İttifakı [Task Force 150] adında çok uluslu bir kuvvet oluşturulmuştu. İşte tüm bunlara rağmen korsan eylemleri artmıştır!

3. Yaşanan bu olaylardan dolayı Avrupalıların, bilhassa Fransızların "çıldırıldıklarına", dolayısıyla da kuvvet üzerine kuvvet oluşturdıklarına şahit olmaktayız. Ayrıca uzatılabilirliği olmakla birlikte altı ay boyunca korsanlar ve gemilere yönelik silahlı yağmalama eylemleriyle mücadele etmek üzere savaş gemilerinin Somali kara sularına girmesine izin veren 02.06.2008'de Güvenlik Konseyi'nde alınan 1816 sayılı kararının arkasında da onlar vardır. Zaten bu da Fransız girişimi ile olmuştur. Nitekim Fransız haber ajanslarında geçtiği üzere Fransa, 16.09.2008 günü, Dışişleri Bakanı Kouchner yoluyla gelecek Aralık ayında Güney Kızıldeniz bölgesindeki, yani Aden Körfezi ile Somali sahilleri

açıklarındaki korsanlarla mücadele etmek amacıyla deniz ve kara yoluyla olmak üzere askerî bir operasyon başlatılması önerisinde bulunmuştur. Yine Fransız Haber Ajansı A.F.P, Hint Okyanusu'ndaki Fransız Deniz Kuvvetleri Komutanı Cerard Now'un; Aden Körfezi ile Arap Denizi'ndeki korsanlar, mükemmel şekilde donatılmış ve eğitilmiş gerçek askerî bir güce benzer güç haline geldiklerini teyit eden bir açıklamasını nakletmiştir. Benzer şekilde Almanya da orada askerî eylemler yapılması talebinde bulunmuş ve Güvenlik Konseyi, oy birliğiyle 20.11.2008 günü, İngiltere'nin şekillendirip arkasında Avrupa'nın olduğu bir karar çıkartmıştır. Bu karar ise, korsanları kapsayacak şekilde Somali topraklarında ve sahillerinde kaos ve şiddetin yayılmasına katkıda bulunan herkesi cezalandırmayı içermektedir.

4. 18.11.2008 günü el-Cezîre kanalı ise, Cibuti Kanadı Somali Kurtuluş Cephesi Başkanı Şeyh Şerif Ahmed'in; bölgedeki mevcut büyük kuvvetlere bağlı savaş donanmaları altında korsan eylemlerinin artmasından duyduğu şaşkınlığını ve bunun anlaşılması zor bir muamma olduğunu ifade eden açıklamasını nakletmiştir. Yine aynı tarihte el-Cezîre kanalında yayınlanan Günün Konuşu Programı'nda Asmara Kanadı olarak bilinen Somali Kurtuluş İttifakı Lideri Ömer İmân Ebû Bekr, korsanların bir Amerikan türetmesi olduğunu, Somali sahillerinde yoğun bir şekilde Amerikan savaş gemilerinin bulunduğunu ve bu devasa Amerikan gemilerinin varlığına rağmen bu korsanların onların gözü ve kulağı önünde bu eylemleri yaptıklarını bildiklerini ifade etmiştir. Dahası haberler, Amerikan kuvvetlerinin Somali ve diğer ülkelere emtia taşıyan bu gemileri rehin alan korsanları eğittiklerini ve bu eylemlerine göz yumduklarını teyit etmiştir!

5. İşte tüm bunlardan aşağıdaki şu sonuçları çıkarırız:

Birincisi: Amerika, ister Somali topraklarında on sekiz aydan fazla kalamayarak zelîl ve aşağılanmış bir şekilde gerisin geriye döndüğü 1993 yılında yaptığı gibi doğrudan kendi kuvvetleri ile olsun, isterse gitmek üzere askerlerinin tasını targağını toplayan Etiyopya'nın yaptığı gibi kendi yerine görevlendirdiği ajanları ile olsun, Somali toprakları üzerindeki savaşta "zafer" elde etmeyi başaramamıştır! En azından yakın gelecekte de kazanması uzak bir ihtimaldir.

Bu başarısızlığın üzerine Amerika, siyasî müzakereler oyunuyla siyasî bir zafer elde etmeye yönelmiştir. Bu da Abdullah Yûsuf Hükümeti ile İslâmî Mahkemeler Kanadı arasındaki sunî bir koalisyondan oluşan ortak bir hükümeti gerçekleştirerek olmuştur. Bunun yanı sıra o, Abdullah Yûsuf Hükümeti ile İslâmî Mahkemelerin Cibuti Kanadı arasında, 26.10.2008 günü imzalanan anlaşmanın ortaya çıkarılmasını başardıysa da bu anlaşmanın, Mücahit Gençler Hareketi'nin kötü hatıratı sahip bu anlaşmaya karşı çıkması, Somali'deki bölgelerin çoğunu ele geçirmesi, hatta bizzat Abdullah Yûsuf'un açıklamasına göre, başkente varmak üzere olmasından dolayı amacına ulaşması beklenmemektedir. Bilindiği üzere bu hareket, Asmara ve Cibuti Kanadı olmak üzere İslâmî Mahkemeler'den ayrılmıştır. Zîra 2007 Eylül ayındaki Asmara Anlaşması'nı imzalamalarından sonra onları, laiklerle koalisyon kurmak ve Allah yolunda cihâdı terk etmekle itham etmiştir.

İşte böylece Amerika, Somali topraklarında istediği anlamda askerî ve siyasî bir zafer elde etmeyi başaramamıştır.

Amerika'nın Somali topraklarındaki bu başarısızlığından sonra sanki o, deniz yoluyla bölgeye hakim olmaya yönelerek Somali ve Aden sahillerini, devletlerarası, bilhassa Avrupa bandıralı gemileri kaçırma merkezi haline getirmiştir. Böylece güvenlik açısından Avrupa'yı, bu kaçırma eylemleriyle meşgul etmiş, dolayısıyla da "kara çatışmasında" kendi yükünü hafifletecek Avrupa için denizde bir "baş ağrısı" oluşturmıştır. Ardından o, deniz yoluyla Afrika Boynuzu sahillerine inecek, akabinde de Ortadoğu bölgesindeki "Yaratıcı Kaos" teorisi politikasına benzer "kaçırma" kaosu yaratmak yoluyla içlerine sızacak, dolayısıyla da bu deniz kaosunun arkasından bir tarafında Yemen'in, öteki tarafında Cibuti'nin yer aldığı Aden Körfezi'ndeki Bâbu'l Mendeb Boğazı'na hakim olmaya yönelik hedeflerini gerçekleştirecek ve ileride tekrar Somali'ye sızması kolaylaşacaktır. Böylece Avrupa, kaçırma politikasıyla meşgul olup kendisine ait ticarî ve savaş gemileri bu bölgeden uzaklaşmışken Amerika da Kızıldeniz'e, geçitlerine ve çevresine hakim olacaktır. Bilindiği üzere hem ihraç edilen petrolün üçte biri, hem de muhtelif emtia üzerinde dönen devletlerarası deniz ticaretinin buradan geçmesinden dolayı burası, stratejik ve ekonomik açıdan kritik ve önemli bir bölgedir. Dolayısıyla bu bölge, binlerce ticaret gemisinin geçidi durumundadır.

İkincisi: Korsan eylemlerine karşı Amerika, umursamaz bir tavır takınırken, mülhaza edildiği üzere Amerika'dan daha çok zarara maruz kalmasından dolayı Avrupa bu durumu önemsemektedir. Zira Amerikalılar buna karşı askerî bir operasyon yapılmasını gerektiren terörist bir eylem olmaktan ziyade âdi bir suç eylemi olarak görmekteler. Dolayısıyla onlara göre bunun hiçbir faydası ve yararı olmayacaktır. Dahası dünyanın tüm devletleri bir araya gelmiş olsa bile bunu durdurmayacaklarını ifade etmekteleler!

Nitekim bu tutum, bölgedeki Amerikan ajanlarına yansımıştır. Zîra Mısır, Kızıldeniz boyunca beş Arap devletini kapsayan 20.11.2008 günkü Kahire Zirvesi sonrasında korsanlara karşı koyulurken, Somali kara toprakları ile kara sularının egemenliğine saygı duyulmasının belirtildiği sonuç bildirgesine etki etmeyi başarmıştır. Bu da devletlerin sınırları ve kara suları aşarak bölgede askerî bir operasyon yapılması çağrısında bulunan Fransız projelerine karşıt bir durum olduğu anlamına gelmektedir.

Korsanlara karşı Amerika'nın tutumu işte bu şekildedir. Avrupalıların tutumuna gelince; Sarkozy'nin tanımladığı üzere bunu, askerî güç benzeri bir durum, gerçek bir suç endüstrisi olarak değerlendirmekteler ve gelecek ay buna karşı geniş çaplı askerî bir operasyon açılması gerektiğini düşünmekteleler.

Üçüncüsü: Amerika, bir an olsun gözlerini Cibuti'den ayırmamaktadır. Zira orada ayağını basacak sabit bir yer olması için çalışageldiyse de Fransa, Cibuti'yi bölgedeki ana üssü görmektedir. Çünkü iki bin yedi yüz (2.700) Fransız askerinin bulunduğu, Afrika ortalarına kadar bölgedeki nüfuzunu korumak üzere hava ve kara noktası olarak kullandığı dışarıdaki en büyük Fransız askerî üssü buradadır. Fransa, Amerika'nın Cibuti için can attığının farkındadır; bunun içindir ki hem Amerika'nın Cibuti'ye olan aşırı isteğini, hem de onun için çatışmasını frenlemek ümidiyle kendisine ait olan Camp Lemonier adındaki eski üssünü Amerika'nın kullanmasına ve bin askeri geçmeyen basit bir kuvvet yerleştirmesine müsamaha göstermiştir. Ancak Amerika alternatif yollar da düşünmektedir. Zira o, hâlihazırda bu üstte bulunan sekiz yüz askerini (800) kendisi için son durak olmaktan ziyade bir hareket noktası olarak görmektedir ve terörizmle mücadele gerekçesi altında iki bin Amerikan askeri alacak derecede bu üstü genişletmek için çalışmaktadır. Bu gerekçe de Fransa'nın genişletmeye müsamaha göstermesine bir giriş noktası olacaktır. Nitekim 28.10.2008 tarihli, eş-Şark-ul Avsat gazetesinde geçtiği üzere, Fransa Savunma Bakanı, Birleşik Devletleri'nin hedefinin terörizmle mücadele için bir geri askerî üst inşa etmek olduğunu ifade ederek Amerikan varlığının kalıcı olmayıp terörizmle mücadeleyle ilişkilendirerek Fransız varlığının kalıcı olduğunu vurguladı. Bu açıklama, Fransa'nın varlığının gitmesine ve Cibuti'deki Amerikan varlığının uzamasına yönelik bir korkunun olduğuna işaret etmektedir. Her ne kadar bakanın bu açıklamasında böyle bir işaret olsa da Fransız üst düzey askeri bir yetkilinin aynı gün aynı gazeteye verdiği röportajda bir açıklama daha geçmiştir. Zîra Savunma Bakanı'nın Fransız üstünü ziyaret ettiği sırada görüştüğü bu üst düzey askeri yetkili şöyle demiştir: *"Birleşik Devletleri'nin Cibuti'ye konuşlanmaktan maksadı, Afrika Boynuzu'ndaki kalıcı Amerikan varlığını güvence altına almak, Yemen'deki, Somali'deki, hatta Sudan'daki gerilim noktasına odaklanmaktır."*

Yine Amerika'nın planlarından biri de geçmişte İngiltere'nin yaptığı gibi Aden'de kendisine ait kalıcı bir üst inşa etmek ve nüfuzunu Yemen'in diğer bölgelerine yaymak için burayı bir hareket noktası edinmektir. Bunun içindir ki Yemen, son gelişmelerden kaygı duymaktadır. Nitekim 18.11.2008 günü el-Cezîre kanalı, Yemen Dışişleri Bakanı Ebû Bekr el-Karbî'nin; korsanlarla mücadele gerekçesi altında Aden Körfezi'nde konuşlanan Batılı donanmaların yoğunluğundan duyduğu endişeyi, bunu, Arap ulusunun güvenliği için bir tehdit olarak değerlendirdiği ve bu donanmaların konuşlandırmasının Kızıldeniz'i uluslararasılaştırmaya yol açacağını ifade eden açıklamasını yayınlamıştır.

Gerek Cibuti'ye, gerekse Aden'e yönelik bu Amerikan özlemi, önce güvenlik açısından Avrupa'yı meşgul etmek, ardından da bu bölgeden uzaklaştırmak veya varlığını azaltmak amacıyla Amerika'yı "Avrupa" bandıralı devletlerarası gemileri "terörize" etmeye sevk eden dürtülerden bir dürtüdür.

Görüldüğü üzere korsanlar meselesi, birincisi; Somali içerisindeki mevcut durum ve ikincisi; Aden Körfezi ile Somali sahilleri bölgesine hakim olmak üzere iki hususla ilişkilidir. Mülhaza

edilen odur ki Amerika, korsan eylemlerine "göz yummakta" ve kara sularından hareket etmek amacıyla gözlerini Afrika Boynuzu'na dikmektedir. Avrupa ise, çıkarlarını korumak amacıyla askerî açıdan da olsa korsan alevini söndürme kaygısındadır.

İşte tüm bunlar, bölgede meydana gelen korsan eylemlerinin arkasında uzun bir Amerikan elinin olduğuna dair güçlü bir kanıt ortaya koymaktadır.

Son olarak; İslâmî beldelerin böylesi bölgelerle kuşatıldığı bir sırada Kızıldeniz ile Somali sahillerinin Sömürgeci Kâfir devletlerinin bir çiftliği olması elbette yürekleri parçalamaktadır. Ne var ki Kızıldeniz ile Somali sahilleri civarındaki Müslüman beldelerinin yöneticileri, Müslümanların kara sularına, hava sahalarına ve topraklarına egemen olmaya dönük çatışmalarında bu devletlerin birbirlerine karşı koz olarak kullandıkları bir kuklaya ve araca benzemektedirler.

Gerçekten bu yöneticiler, ruveybidadır ve Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] ne kadar da doğru söylemiştir:

“İnsanlara öyle aldatıcı yıllar gelecek ki o zaman yalancılar doğrulanacak, doğru sözlüler de yalanlanacaklardır. O zaman hâinlere güvenilecek, güvenilir olanlar da ihânetle suçlanacaklardır. İşte o zaman Ruveybida konuşacaktır.” Denildi ki: *“Ruveybida da nedir?”* Buyurdu ki: *“Kamunun işleri hakkında müptezel (söz sahibi olan) adamdır!”*
[İbnu Mâce rivâyet etti]

H. 30 Zilka'de 1429
M. 28 Kasım 2008